

03035, м.Київ, вул.Урицького, 45
тел. 251-12-32, 251-12-18, ф. 594-28-59
МФО 320940, ЄДРПОУ 19358784

Примітка 1. Облікова політика.

Примітка 1.1 Основна діяльність.

Під час виконання своїх функцій Банк керується законодавчими актами України, нормативними документами Національного банку України, що регламентують банківську діяльність, Міжнародними стандартами фінансової звітності, національними Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в Україні та актами внутрішнього регулювання ПАТ «БАНК КІПРУ», що визначають порядок здійснення операцій за різними фінансовими інструментами

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють роботу банківської системи України є: Закони України «Про банк і банківську діяльність», «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», Податковий кодекс України, План рахунків бухгалтерського обліку банків України та Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку банків України, Інструкція про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, Інструкція про порядок регулювання діяльності банків в Україні, Положення про організацію операційної діяльності в банках України, Положення про організацію бухгалтерського обліку та звітності в банках України, інші законодавчі та нормативні акти.

Банк виконує вимоги нормативних актів Національного банку України і за неналежне виконання зазначених вимог несе відповідальність у порядку, що визначається Національним банком України.

Банк застосовує єдині правила бухгалтерського обліку в банках на базі комплексної автоматизації та комп'ютеризації.

В структуру ПАТ «БАНК КІПРУ» входять структурні підрозділи мережі Банку – відділення Банку, які організаційно побудовані відповідно до типових організаційних структур, затверджених Правлінням Банку, здійснюють банківські та інші операції, передбачені Положеннями про ці підрозділи та на підставі дозволів, наданих Банком.

Станом на 1 січня 2012 року до складу Банку входять: регіональні дирекції в м.Запоріжжі, в м.Сімферополі; в м.Харкові, в м.Львові, в м.Одесі, в м.Донецьку, в м.Дніпропетровську та в м.Києві, до складу яких входять 42 зареєстрованих відділення, а саме: у м.Києві – 12, м.Житомирі – 1, м.Львові – 4, м.Івано-Франківську – 1, м.Запоріжжі - 3, м.Мелітополі – 2, м.Харкові – 4, м.Полтаві – 1, м.Одесі – 3, м.Миколаєві – 1, м.Херсоні – 1, АР Крим – 3, м.Дніпропетровську -3, м.Донецьку – 1, м.Маріуполі – 1, в м.Луганську -1.

Основними підрозділами, які забезпечують доходи Банку, згідно структури ПАТ «БАНК КІПРУ» є управління корпоративного бізнесу, управління середнього та малого бізнесу, управління роздрібного бізнесу, управління розвитку продуктів, управління казначейських операцій та ін. Також структурою передбачені обслуговуючі підрозділи, основними з яких є операційне управління, управління банківської безпеки та юридичне управління. До складу управлінь входять 38 відділів, які забезпечують функціонування виробничих циклів.

На підставі банківської ліцензії № 106, виданої Національним банком України 13.07.2010 р. та переоформленої 19.10.2011 р., Банк здійснює такі банківські операції:

- приймання вкладів (депозитів) від юридичних та фізичних осіб;
- відкриття та ведення поточних рахунків клієнтів і банків-кореспондентів, у тому числі переказ грошових коштів з цих рахунків за допомогою платіжних інструментів та зарахування коштів на них;
- розміщення залучених коштів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик;
- операції з валютними цінностями;
- емісію власних цінних паперів;
- інші види операцій з цінними паперами;

- послуги з відповідального зберігання та надання в оренду сейфів для зберігання цінностей та документів;
- інші види банківських послуг;

Згідно з додатком до генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій від 19.10.2011 р., ПАТ «БАНК КІПРУ» має право здійснювати:

- неторгівельні операції з валютними цінностями;
- операції з готівковою іноземною валютою та чеками (купівля, продаж, обмін, прийняття на інкасо), що здійснюються в касах і пунктах обміну іноземної валюти банків;
- операції з готівковою іноземною валютою (купівля, продаж, обмін), що здійснюються в пунктах обміну іноземної валюти, які працюють на підставі укладених банками агентських договорів з юридичними особами-резидентами;
- ведення рахунків клієнтів (резидентів і нерезидентів) в іноземній валюті та клієнтів-нерезидентів у грошовій одиниці України;
- ведення кореспондентських рахунків банків (резидентів і нерезидентів) в іноземній валюті;
- ведення кореспондентських рахунків банків (нерезидентів) у грошовій одиниці України;
- відкриття кореспондентських рахунків в уповноважених банках України в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;
- відкриття кореспондентських рахунків у банках (нерезидентах) в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;
- залучення та розміщення іноземної валюти на валютному ринку України;
- залучення та розміщення іноземної валюти на міжнародних ринках;
- торгівля іноземною валютою на валютному ринку України;
- торгівля іноземною валютою на міжнародних ринках.

Примітка 1.2. Основи облікової політики та складання звітності.

Облікова політика Банку базується на чинному законодавстві України, нормативно-правових актах Національного банку України, міжнародних стандартах фінансової звітності (далі – МСФЗ) та Національних положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку.

Основні відмінності між обліковою політикою Банку та Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку (далі – МСБО):

- формування резервів для відшкодування можливих втрат за кредитними операціями здійснюється згідно вимог Національного банку України шляхом формування резервів на повний розмір чистого кредитного ризику, зваженого на відповідний коефіцієнт резервування, за всіма видами кредитних операцій. Такий підхід відрізняється від вимог МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» в частині оцінки зменшення корисності фінансових активів;

- не визнається вплив гіперінфляції до 01.01.2001 р. на статті капіталу та основних засобів. Це відрізняється від вимог МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» щодо складання фінансових звітів в умовах постгіперінфляційної економіки.

Всі банківські операції за 2011 рік зареєстровані на рахунках бухгалтерського обліку. Фінансова звітність містить всю інформацію про фактичні та можливі результати операцій банку. Операції відображаються у бухгалтерському обліку в день їх здійснення, що відповідає принципу повного висвітлення.

Усі рахунки активів та пасивів оцінені окремо і відображені в розгорнутому вигляді.

За принципом превалювання сутності над формою операції обліковуються і розкриваються у звітності Банку відповідно до їх сутності та економічного змісту, а не лише за їх юридичною формою.

Банк при веденні бухгалтерського обліку дотримувався принципів обачності, що передбачає застосування методів оцінки, відповідно до яких активи та/або дохід не завищувався, а зобов'язання та/або витрати – не занижувались.

Банк не планує скорочувати масштаби своєї діяльності і передбачає продовження своєї діяльності в неосяжному майбутньому, що відповідає принципу безперервності.

Згідно принципу нарахування та відповідності доходів і витрат Банком доходи та витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів. Активи і пасиви обліковуються пріоритетно за вартістю їх придбання.

Під час складання річного фінансового звіту Банк дотримується принципів прийнятності вхідного балансу, суттєвості та відкритості. Операції в іноземній валюті відображені в бухгалтерському обліку і

фінансовій звітності в гривнях з перерахуванням її за офіційним курсом Національного банку України на дату здійснення операції, а залишки за активами і пасивами в іноземній валюті переоцінені за офіційним курсом Національного банку України на звітну дату.

Активи і зобов'язання обліковуються пріоритетно за вартістю їх придбання чи виникнення, тому у фінансовому звіті вони відображені, як правило, за історичною (первісною) вартістю. Виняток складають кредити та основні засоби і, відповідно, вони обліковуються за справедливою вартістю. З метою приведення балансової вартості основних засобів до ринкових цін Банком за станом на 01.12.2011 р. здійснена оцінка майна. Так як ринкова вартість об'єктів 1 групи відрізняється від балансової вартості основних засобів не більше, ніж на 10%, тому переоцінка в бухгалтерському обліку не відображалась.

Придбані цінні папери (крім цінних паперів у торговому портфелі) первісно оцінювались та відображались в бухгалтерському обліку за справедливою вартістю, до якої додавались витрати на операції з придбання таких цінних паперів.

Цінні папери в торговому портфелі первісно оцінюються за справедливою вартістю. Витрати на операції з придбання визнаються за рахунками витрат під час первісного визнання таких цінних паперів.

Фінансова звітність складена на основі даних бухгалтерського обліку та представлена в тисячах українських гривень («тис.грн.»), якщо не зазначено інше.

Примітка 1.3. Консолідована фінансова звітність.

У зв'язку з відсутністю периметрів консолідації Банком у звітному періоді консолідована звітність не складалась.

Примітка 1.4. Первісне визнання фінансових інструментів.

Банк визнає фінансові активи та зобов'язання у своєму балансі тоді, коли він стає стороною контрактних зобов'язань стосовно даного інструменту. Операції зі звичайного придбання та реалізації фінансових активів та зобов'язань визнаються з використанням обліку за датою розрахунку. Операції зі звичайного придбання фінансових інструментів, які згодом будуть оцінені за справедливою вартістю між датою проведення операції та датою розрахунку, обліковуються аналогічним чином, що й придбані інструменти.

Фінансові активи та зобов'язання первісно визнаються за справедливою вартістю плюс, у випадку якщо фінансовий актив чи фінансове зобов'язання визнаються не за справедливою вартістю через прибуток або збиток, понесені витрати на проведення операції, які безпосередньо стосуються придбання або випуску даного фінансового активу або фінансового зобов'язання. Облікова політика для наступної переоцінки даних статей розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

Примітка 1.5. Торгові цінні папери.

Відображення в бухгалтерському обліку операцій з цінними паперами Банк здійснює згідно з вимогами "Інструкції з бухгалтерського обліку операцій з цінними паперами в банках України", затвердженої постановою Правління Національного банку України N 358 від 03 жовтня 2005 року.

Цінні папери в торговому портфелі первісно оцінюються за справедливою вартістю. Витрати на операції з придбання визнаються за рахунками витрат під час первісного визнання таких цінних паперів.

Боргові цінні папери та акції, придбані Банком з метою отримання прибутку від короткотермінових коливань ринкової ціни, обліковуються в торговому портфелі Банку. Цінні папери на дату балансу відображаються за справедливою вартістю.

Переоцінка цінних паперів та нарахування процентного доходу здійснюється під час кожної зміни їх ринкової вартості, яка здійснюється за даними останнього у звітному періоді котирування на офіційно організованому ринку.

Придбані цінні папери з метою отримання прибутку від короткотермінових коливань ринкової ціни відображаються за балансовими рахунками груп 140, 300 та 301 Плану рахунків. Аналітичний облік цінних паперів за балансовими рахунками груп 140, 300 та 301 ведеться в розрізі їх емітентів.

Торгові цінні папери підлягають переоцінці під час кожної зміни їх ринкової вартості. Результат переоцінки відображається за аналітичним рахунком балансового рахунку 6203.

За борговими цінними паперами з фіксованим прибутком Банк визнає процентні доходи, у тому числі процентні доходи у вигляді амортизації дисконту (премії).

З метою визначення балансової вартості цінних паперів у торговому портфелі та здійснення їх переоцінки до справедливої вартості Банк визнає процентні доходи із застосуванням принципу нарахування. Банк здійснює нарахування процентних доходів, а також амортизацію дисконту (премії) за цінними паперами в торговому портфелі на дату їх переоцінки та обов'язково на дату балансу.

У разі реалізації цінних паперів з торгового портфеля банку прибуток чи збиток (різниця між ціною реалізації та балансовою вартістю) відображається за аналітичним рахунком 6203 "Результат від торгових операцій з цінними паперами у торговому портфелі банку".

У звітному періоді операцій з цінними паперами, які знаходились в торговому портфелі банку, Банк не здійснював і тому такі операції не були об'єктом операцій репо.

Примітка 1.6. Кредити та резерви під кредитні ризики.

Кредитна політика Банку є виваженою та цілеспрямованою і будується на принципах рівнодоступності кредитних ресурсів для суб'єктів господарювання усіх форм власності та максимального забезпечення інтересів Банку щодо повернення кредиту.

Позики, надані клієнтам, являють собою фінансові активи, які не є похідними фінансовими інструментами, з фіксованими або визначеними платежами, що не котируються на активному ринку, за винятком активів, які класифікуються як інші категорії фінансових активів.

Позики, надані Банком з фіксованими строками погашення, первісно визнаються за справедливою вартістю з урахуванням витрат на проведення операції. У випадку, коли справедлива вартість наданої компенсації відрізняється від справедливої вартості позики, наприклад, якщо позика надана за ставкою, нижчою за ринкову, різниця між справедливою вартістю наданої компенсації та справедливою вартістю позики визнається як збиток при первісному визнанні позики та включаться до звіту про фінансові результати відповідно до суті таких збитків. Після визнання позики обліковуються за амортизованою вартістю із використанням методу ефективної ставки відсотка. Позики, надані клієнтам, відображаються за вирахуванням будь-якого резерву на покриття збитків від знецінення. Позики, надані клієнтам, які не мають фіксованих термінів погашення, обліковуються за методом ефективної ставки відсотка, на основі очікуваного терміну погашення.

У разі неможливості повернення позик вони списуються за рахунок створеного резерву на покриття збитків від знецінення за рішенням Правління Банку. Списання позик відбувається після того, як керівництво використало усі можливості щодо повернення сум заборгованості Банку та після продажу ним всього наявного забезпечення за позикою.

Банк обліковує збитки від знецінення фінансових активів, які відображаються не за справедливою вартістю, коли існує об'єктивне свідчення того, що фінансовий актив або група фінансових активів знецінились.

Резерви створюються в результаті індивідуальної оцінки ризику фінансових активів, які окремо являють собою суттєві суми, та індивідуальної або групової оцінки фінансових активів, суми яких окремо не є суттєвими.

Зміна розміру збитків від знецінення відображається у звіті про фінансові результати через рахунок резервів від знецінення (для фінансових активів, які обліковуються за амортизованою вартістю) або шляхом прямого списання (для фінансових активів, які обліковуються за собівартістю). Загальна сума резерву на покриття збитків від знецінення вираховується із суми активів, як це наведено у балансі. Фактори, які Банк розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення понесення збитку від знецінення, включають інформацію про ліквідність, платоспроможність, операційний та фінансовий ризик боржників або емітентів, рівні та тенденції непогашення у строк за аналогічними фінансовими активами, загальнодержавні та місцеві економічні тенденції та умови, а також справедливу вартість забезпечення та гарантій. Ці та інші фактори, окремо або разом, надають об'єктивні свідчення того, що збиток від знецінення фінансового активу або групи фінансових активів був понесений.

В 2011 році було списання сумнівних заборгованостей за кредитами за рахунок створеного резерву на суму 209145 тис.грн.

Повернення раніше списаних за рахунок резервів активів у звітному періоді склало 10606 тис.грн.

Забезпеченням повернення наданих позик та відсотків за ними є заставне майно позичальника (або третьої особи) у вигляді рухомого майна, нерухомого майна, товарно-матеріальних цінностей та інше. Банк оцінює заставлене майно з допомогою незалежного експерта та приймає його в заставу за реальною ринковою вартістю.

Нарахування відсотків за кредитами юридичних та фізичних осіб здійснюється із застосуванням методу ефективної ставки за критеріями, визначеними Обліковою політикою банку, щомісячно згідно з

"Правилами бухгалтерського обліку доходів і витрат банків України", затверджених постановою Правління Національного банку України від 18 червня 2003 р. № 255.

Банк передбачає сплату нарахованих відсотків по кредитних угодах юридичних осіб за період з 21 числа попереднього місяця по 20 число поточного місяця і встановлює термін фактичної сплати відсотків (як правило, не пізніше 25 числа поточного місяця). Несплачені у вказаний термін відсотки відносяться на рахунок прострочених відсотків. При непогашенні прострочених відсотків в термін 30 днів, банк формує резерви і обліковує їх згідно з Інструкцією з бухгалтерського обліку кредитних, вкладних (депозитних) операцій та формування і використання резервів під кредитні ризики в банках України, затверджених постановою Правління НБУ 27.12.2007 р. № 481.

З 21 числа до останнього робочого дня звітного місяця нараховані проценти за кредитами обліковуються на рахунках 2 класу і відображені в рядку 3 звіту «Баланс» та у примітці 6.

Аналогічно нараховуються відсотки за кредитними угодами фізичних осіб, але розрахунковий період та строк сплати відсотків встановлюється по кожному позичальнику окремо.

Списання прострочених нарахованих доходів здійснюється за рахунок сформованих резервів після проведення претензійно-позовної процедури та на підставі рішення Кредитно-інвестиційного комітету.

В балансовому звіті сума коштів в інших банках і кредити та заборгованість клієнтів відображені за мінусом резервів на потенційні збитки та за станом на 31.12.2011 року.

Кредити та заборгованість клієнтів за вирахуванням резервів відображені в примітці 6 та в рядку 3 Балансу.

Зобов'язання, пов'язані з кредитуванням, включають гарантії та зобов'язання з невикористаних кредитів. Сума цих зобов'язань згідно з контрактами є вартістю, щодо якої існує ризик у випадках, коли кошти за контрактами будуть повністю використані, клієнти не виконають своїх зобов'язань, а існуюча застава знеціниться. Структура зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням, відображена в примітці 29.

Примітка 1.7. Цінні папери в портфелі банку на продаж.

Інвестиції, наявні для продажу, являють собою інвестиції в боргові цінні папери та акції, які передбачається утримувати протягом невизначеного періоду часу. Такі цінні папери первісно відображаються за справедливою вартістю. Надалі цінні папери оцінюються за справедливою вартістю з віднесенням результату переоцінки безпосередньо до капіталу, доки вони не будуть реалізовані, при цьому прибуток/збиток, раніше відображений у капіталі, буде відображений у звіті про фінансові результати, за винятком збитку від знецінення, прибутків або збитків від операцій з іноземною валютою та процентних доходів, нарахованих з використанням методу ефективного проценту, які визнаються безпосередньо у звіті про фінансові результати. Для визначення справедливої вартості інвестицій, наявних для продажу, Банк використовує ринкові котирування. Якщо активний ринок для інвестицій відсутній, Банк визначає справедливу вартість, використовуючи оціночні моделі. Оціночні моделі включають використання останніх ринкових операцій між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами, посилання на теперішню справедливу вартість іншого, практично ідентичного інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків та цінових моделей опціонів. У разі наявності методу оцінки, який зазвичай використовують учасники ринку для визначення ціни інструменту, та існують підтвердження, що цей метод забезпечує достовірне визначення цін, одержаних при фактичному проведенні ринкових операцій, Банк застосовує цей метод. Відсотки, які нараховуються на інвестиції, наявні для продажу, відображаються у звіті про фінансові результати як процентний дохід від цінних паперів.

Неринкові боргові цінні папери та акції обліковуються за амортизованою вартістю та собівартістю, відповідно, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо є, у випадку коли їх справедливу вартість неможливо визначити достовірно.

Коли існує об'єктивне свідчення знецінення цінних паперів, сукупний збиток, який раніше був визнаний у капіталі, вилучається із капіталу і визнається у звіті про фінансові результати за період. Відшкодування таких збитків від знецінення за борговими інструментами, які об'єктивно стосуються подій, що відбуваються після знецінення, визнаються у звіті про фінансові результати за відповідний період. Відшкодування збитків від знецінення за дольовими інструментами не визнаються у звіті про фінансові результати.

Втрати від зменшення корисності цінних паперів у портфелі Банку на продаж відображаються у примітці 7.

Процентні доходи, отримані від цінних паперів в портфелі Банку на продаж, відображаються в рядку 1 Звіту про фінансові результати.

Активи у вигляді цінних паперів у портфелі банку на продаж відображені у рядку 4 звіту «Баланс» та у примітці 7.

Станом на 1 січня 2012 року в балансі Банку відсутні цінні папери, що придбані за угодами репо.

Різниця між ціною продажу і купівлі за цими операціями відображається по балансовому рахунку 2018. Процентний дохід по операціях репо обліковується за методом нарахування на балансовому рахунку 6021.

Дохід від таких операцій відображається в рядку 1.1 Звіту про фінансові результати.

Примітка 1.8. Цінні папери в портфелі банку до погашення.

У портфелі до погашення обліковуються придбані боргові цінні папери з фіксованими платежами або з платежами, що можна визначити, також з фіксованим строком погашення. Боргові цінні папери відносяться до портфеля до погашення, якщо банк має намір та здатність утримувати їх до строку погашення з метою отримання процентного доходу.

Банк первісно не визнає цінні папери в портфелі до погашення, якщо:

- не має фінансових ресурсів для фінансування цінних паперів до погашення;
- є юридичне або інше обмеження, яке може перешкодити наміру Банку утримувати цінні папери до погашення;
- протягом поточного фінансового року або протягом двох попередніх фінансових років Банк продав інвестиції, утримувані до погашення, незадовго до дати їх погашення.

Придбані боргові цінні папери первісно оцінюються та відображаються в бухгалтерському обліку за собівартістю, до якої додаються витрати на операції з придбання таких цінних паперів (у розрізі таких складових: номінальної вартості, дисконту або премії, суми накопичених процентів на дату придбання). Комісійні витрати та інші витрати, пов'язані з придбанням боргових цінних паперів, збільшують (зменшують) суму премії (дисконту) на дату їх придбання.

Відображення в бухгалтерському обліку операцій з придбання, нарахування доходів за борговими цінними паперами в портфелі до погашення здійснюється за відповідними рахунками бухгалтерського обліку цінних паперів у портфелі банку до погашення.

Банк постійно на дату балансу оцінює свій намір та здатність утримувати цінні папери до погашення.

На дату балансу боргові цінні папери в портфелі до погашення відображаються за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

Банк має на дату балансу визнавати втрати від зменшення корисності боргових цінних паперів. Зменшення корисності цінних паперів у портфелі банку до погашення відображається в бухгалтерському обліку шляхом формування резерву на суму перевищення балансової вартості цінних паперів над поточною вартістю оцінених майбутніх грошових потоків.

Під час погашення боргових цінних паперів емітент сплачує номінальну вартість цінних паперів, а також проценти (за купонними цінними паперами) за період між датою останньої сплати купона та датою погашення. На дату погашення цінних паперів сума дисконту (премії) має бути повністю амортизована.

Активи у вигляді цінних паперів у портфелі банку до погашення відображаються у рядку 5 звіту «Баланс» та у примітці 8.

Примітка 1.9. Інвестиційна нерухомість.

Інвестиційна нерухомість – це нерухомість, що утримується з метою отримання доходу від оренди або збільшення капіталу, або в їх поєднанні.

Інвестиційна нерухомість, яка включає офісні будівлі, утримується з метою отримання доходу від довгострокової оренди або доходу від підвищення вартості нерухомості та не використовується самим Банком. Якщо певний об'єкт основних засобів включає частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та/або для збільшення власного капіталу, та іншу частину, що є операційною нерухомістю, і ці частини можуть бути продані окремо (або окремо надані в оренду згідно з договором про фінансову оренду), то ці частини відображаються як окремі інвентарні об'єкти. Якщо ці частини не можуть бути продані окремо, об'єкт основних засобів визнається інвестиційною нерухомістю за умови, якщо з метою отримання орендної плати та/або для збільшення власного капіталу використовується не менше 40% загальної площі цього об'єкту.

Інвестиційна нерухомість первісно оцінюється за собівартістю разом з витратами на придбання. Після первісного визнання інвестиційна нерухомість відображається за справедливою вартістю,

причому прибуток або збиток в результаті зміни справедливої вартості інвестиційної нерухомості визнається у складі прибутку або збитку у звіті про фінансові результати за період, в якому він виникає.

Переведення нерухомості до інвестиційної нерухомості або виведення її зі складу інвестиційної нерухомості здійснюється лише в разі зміни характеру використання нерухомості.

Банк припиняє визнавати в балансі об'єкти інвестиційної нерухомості під час їх вибуття внаслідок продажу або передавання у фінансовий лізинг (оренду), або якщо більше не очікується отримання будь-яких економічних вигід від їх використання.

Банк застосовує метод оцінки за справедливою вартістю до об'єктів інвестиційної нерухомості, переведених з операційної нерухомості у зв'язку із зміною облікової політики. Попередні результати переоцінки такої інвестиційної нерухомості, які відображені у складі капіталу, залишаються перебувати у складі капіталу. У випадку вибуття інвестиційної нерухомості така переоцінка включається до складу нерозподіленого прибутку з одночасним зменшенням додаткового капіталу.

У 2011 році Банком було проведено оцінку справедливої вартості об'єктів нерухомості, до складу яких входять і інвестиційні. За результатами оцінки встановлено, що ринкова вартість об'єктів інвестиційної нерухомості відрізняється від балансової вартості не більше ніж на 10% і тому Банком у 2011 році переоцінка не здійснювалась.

Активи у вигляді інвестиційної нерухомості відображені в рядку 6 звіту «Баланс» та в примітці 9.

Примітка 1.10. Основні засоби.

Основні засоби у фінансовому обліку і в звітності відображені за переоціненою вартістю (основні засоби 1 групи) та за первісною вартістю всі інші основні засоби.

В 1 кварталі 2011 р. амортизація розраховувалася прямолінійним методом щомісяця. Норми амортизації за окремими видами основних засобів такі:

1. Будівлі і споруди - 4%;
2. Транспортні засоби та обладнання - 15%;
3. Меблі, офісне обладнання, прилади та інструменти побутові та електричні – 15%;
4. Електронно-обчислювальні та інші машини для автоматичної обробки інформації – 15%;
5. Мобільні телефони – 30%;
6. Сейфи – 4%;
7. Інші основні засоби - 10%.

Із набранням з 01.04.2011 р. чинності Податковим кодексом України змінилась класифікація груп основних засобів та інших необоротних активів з мінімально допустимим строками їх амортизації.

Таблиця груп основних засобів ПАТ «БАНК КІПРУ»

Назва групи	Назва шифра	Група	шифр	підшифр	Назва підшифра	Загальний строк використання, місяців
1	2	3	4	5	6	7
Будівлі	Будівлі	311	1	1	Будівлі	300
Машини та обладнання на срок не менше 5 років	Машини та обладнання на срок не менше 5 років	41	1	1	Банкомат, платіжний термінал і т.п.	80
		41	1	2	Система відеонагляду і т.п.	
		41	1	3	Інші машини та обладнання і т.п.	
Машини та обладнання на срок не менше 2 років	Зв'язок	42	1	1	Телефон, факс, АТС, радіостанція, адаптер і т.п.	80
	Комп'ютерна техніка	42	2	1	Монітор, комп'ютер, сервер, комплект ПЕВМ	
		42	2	2	Принтер, ксерокс, сканер, МФУ, регістр.розн.кас.опер. і т.п.	
		42	2	3	Джерела безпереб.живлення, комутатор, модем, маршрутизатор, адаптер і т.п.	
Транспортні засоби	Авто	5	1	1	Авто	80
Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	Касова техніка	6	1	1	Касова техніка (детектор валют, спектр, лічильник банкнот (монет), сортувальник та пакувальник банкнот (монет),	80

					калькулятори і т.п.)	
	Господарський інвентар, інструмент	6	2	1	Пилосос, холодильник, пралка, кавоварка, водоочисна система і т.п.	80
		6	2	2	Кондиціонер, сплит система, обігрівач, кулер і т. п.	80
		6	2	3	Меблі (крісло, стіл, шафа, тумба, ліжко, диван, стелажі дерев. і т.п.)	80
		6	2	4	Вивіска, стенд, рамка, репродукція і т.п.	80
		6	2	5	Вивіски, модульний касовий блок (модернізовані до 01.04.2011 р.)	180
		6	2	6	Інші інстр., прил., інв. (жалюзі, знищувач, металодетектор, драбина, диктофон, магнітола, фотоапарат, проектор, козирьок банкомата, підставка під банкомат і т.п.)	80
Інші основні засоби	Інші основні засоби	91	1	1	Металевий шкаф, метал. стелаж	144
		91	1	2	Сейф	
		91	1	3	Інше	
Інші основні засоби	Поліпшення об'єкта оперативного лізингу (оренди) (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо)	92	1	1	Капітальні вкладання в орендовані приміщення	144
Малоцінні необоротні матеріальні активи	Всі основні засоби вартість яких менше (дорівнює) 1000 грн. (з 01.04.2011 р.), а з 01.01.2012 - 2500грн.	111	1	1	Телефон, факс, АТС, радіостанція, адаптер і т.п.	100% на поточн. м-ць з дня введення в експл.
		111	1	2	Меблі (крісло, стіл, шафа, тумба, ліжко, диван, стелажі дерев. і т.п.)	
		111	1	3	Монітор, комп'ютер, сервер, комплект ПЕВМ, принтер, ксерокс, сканер, МФУ, джер.безпереб.живл, комутатор, модем, маршрутизатор, адаптер і т.п.	
		111	1	4	Сейф	
		111	1	5	Інші (калькулятор, дрель, пилосос, лампа, жалюзі, обігрівач, стремянка, дирижол, водонагрівач, чайник, опломбувач, диктофон, вогнегасник, стелаж металевий, вивіска, килим, печатка, цифрова камера, мікрохвильова піч і т. п.)	
		111	1	6	Касова техніка (детектор валют, спектр, лічильник банкнот (монет), сортувальник та упаковщик банкнот (монет), платіжний термінал і т.п.)	
Малоцінні необоротні матеріальні активи	Всі основні засоби вартість яких менше (дорівнює) 1000 грн. (введені в експлуатацію до 01.04.2011 р.)	112	1	1	Телефон, факс, АТС, радіостанція, адаптер і т.п.	60
		112	1	2	Меблі (крісло, стіл, шафа, тумба, ліжко, диван, стелажі дерев. і т.п.)	
		112	1	3	Монітор, комп'ютер, сервер, комплект ПЕВМ, принтер, ксерокс, сканер, МФУ, джер.безпереб.живл, комутатор, модем, маршрутизатор, адаптер і т.п.	
		112	1	4	Сейф	

		112	1	5	Інші (калькулятор, дрель, пилесос, лампа, жалюзі, обігрівач, стремянка, дирижол, водонагрівач, чайник, опломбувач, диктофон, вогнегасник, стелаж металевий, вивіска, килим, печатка і т. п.)	
		112	1	6	Касова техніка (детектор валют, спектр, лічильник банкнот (монет), сортувальник та упаковщик банкнот (монет), платіжний термінал, калькулятор для каси і т.п.)	
Авторське право та суміжні з ним права (право на літературні, художні, музичні твори, комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (бази даних), фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення тощо)	Комп'ютерні програми (введенні в експлуатацію до 01.04.2011 р.)	500	1	1	Право на використання програмного забезпечення (введенні в експлуатацію до 01.04.2011 р.)	120
	Комп'ютерні програми (введенні в експлуатацію після 01.04.2011 р.)	500	1	2	Право на використання програмного забезпечення (введенні в експлуатацію після 01.04.2011 р.)	Відповідно до правовстановлюючого документа, але не менше як 24 місяці. Крім того, якщо термін дії права не визначено правоустановившим документом, то срок корисного використання становить 120 місяців
Інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо)	Право користування телефонною лінією (номером)	600	1	1	Право на використання програмного забезпечення	120

Термін корисного використання та метод амортизації у звітному періоді переглядався, але не змінювався.

Строк корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів і нематеріальних активів переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигод від його використання.

З метою приведення залишкової вартості об'єктів основних засобів 1 групи у відповідність до їх справедливої вартості згідно з вимогами Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Мінфіну України від 27.04.00 № 92 та Інструкції з бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів банків, затвердженої постановою Правління НБУ від 20.12.2005 р. № 480 за станом на 01.12.2011 р. Банком здійснено оцінку вартості основних засобів 1 групи. Так як ринкова вартість об'єктів 1 групи відрізняється від балансової вартості не більше ніж на 10%, тому Банком у 2011 році в бухгалтерському обліку переоцінка не відображалась.

Оцінку об'єктів основних засобів здійснював незалежний оцінювач ТОВ «ОКФ «Бізнес-Експерт-Сервіс».

Оцінка об'єктів основних засобів проводилась із застосуванням бази оцінки, яка відповідає ринковій вартості. При цьому використовувалась доходний та порівняльний підходи. При погодженні перевагу надано значенню вартості, отриманій в ході реалізації порівняльного підходу, який найбільш точно і в повній мірі відображає кон'юнктуру ринку.

У разі вибуття раніше переоцінених основних засобів сума переоцінки відображається за рахунками нерозподілених прибутків минулих років.

За станом на 01.11.2011 р. згідно Інструкції з бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів банків, затвердженої постановою Правління НБУ від 20.12.2005 р. № 480, здійснювалась інвентаризація основних засобів. Розбіжностей між фактичною наявністю та бухгалтерським обліком не встановлено.

Матеріальних активів з обмеженням прав власності на кінець звітного періоду немає.

Інформація про основні засоби розкривається у примітці 10, а також відображена у рядку 9 звіту «Баланс».

В заставі основні засоби не перебувають.

Знецінення визнається у відповідному періоді та включається до статті операційних витрат. Після визнання збитку від знецінення амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою поступового списання переглянутої балансової вартості активів за вирахуванням їх ліквідаційної вартості (якщо така існує), на системній основі протягом залишкового терміну їх корисного використання.

Примітка 1.11. Нематеріальні активи.

Нематеріальні активи – активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані та утримуються Банком з метою використання у своїй діяльності в адміністративних цілях.

Придбані нематеріальні активи оцінені в бухгалтерському обліку і балансовому звіті за 2011 рік за вартістю їх придбання (первісною або історичною вартістю). Після первісного визнання нематеріального активу його облік надалі ведеться за первісною вартістю з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

Амортизація нематеріальних активів нараховується прямолінійним методом, виходячи із строку їх корисного використання, але не більше 10 років.

Строк корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів і нематеріальних активів переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигод від його використання. У звітному періоді термін корисного використання переглядався, але не змінювався.

У Банку відсутні договори на придбання нематеріальних активів у майбутньому.

Інформація про нематеріальні активи розкривається у примітці 10, а у фінансовому звіті відображається в рядку 9 звіту «Баланс».

Примітка 1.12. Оперативний лізинг (оренда).

Оперативна оренда – це будь-яка оренда, крім фінансової. Оренда класифікується як оперативна, якщо не передбачається передавання всіх ризиків і вигод, пов'язаних з правом власності на об'єкт оренди.

Банк є лізингоодержувачем і лізингодавцем за оперативним лізингом.

Активи за оперативним лізингом обліковуються за первісною вартістю, а зобов'язання – за залишковою вартістю.

В оперативній оренді банку знаходяться приміщення в м.Києві, приміщення відділень в м.Запоріжжі, в м.Сімферополі в м.Львові, в м.Харкові, в м.Донецьку, в м.Дніпропетровську та інші основні засоби загальною вартістю 63618 тис.грн., які обліковуються на позабалансовому рахунку 9840.

Розрахунки по лізингу проводяться через рахунок 3678, а витрати відносяться на рахунок 7395.

Банк надає в оренду за плату, що є доходом, основні засоби:

інвестиційну нерухомість, вартість якої відображена у примітці 12;

машини та обладнання за первісною вартістю 12 тис.грн.;

Амортизація нараховується лізингодавцем, лізингові платежі нараховуються згідно договору і розрахунки по лізингу обліковуються на рахунку 3578, а доходи по ньому - на рахунку 6395.

Примітка 1.13. Фінансовий лізинг (оренда).

Фінансовий лізинг передбачає передавання всіх ризиків і вигод, пов'язаних з правом власності на актив. Лізинг, що не передбачає передавання всіх ризиків і вигод, пов'язаних з правом власності на актив, класифікується оперативним.

Основні засоби та нематеріальні активи, що отримані у фінансовий лізинг, обліковуються за найменшою з оцінок: справедливою вартістю необоротного активу або теперішньою вартістю суми мінімальних лізингових платежів.

Активи, що передані у фінансовий лізинг, обліковуються як виданий кредит.

Об'єктів фінансового лізингу на звітну дату в банку немає.

Примітка 1.14. Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття.

Актив класифікується як утримуваний для продажу, якщо існує висока ймовірність того, що балансова вартість цього активу буде відновлена переважно через операцію продажу, а не шляхом його

подальшого використання. Така операція продажу повинна відбутися протягом одного року від дати, коли він був класифікований як утримуваний для продажу.

Необоротні активи, утримувані для продажу, оцінюються за нижчою з величин: балансової вартості чи справедливої вартості, за вирахуванням витрат на продаж. Якщо справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж необоротного активу, утримуваного для продажу, є нижчою за його балансову вартість, збиток від знецінення визнається у звіті про фінансові результати як збиток від активів, утримуваних для продажу. Будь-яке наступне збільшення справедливої вартості активу за вирахуванням витрат на продаж визнається в сумі, що не перевищує сукупний збиток від знецінення, який був раніше визнаний стосовно даного активу.

У звітному періоді в банку відсутні операції з довгостроковими активами, призначеними для продажу, та активами групи вибуття.

Примітка 1.15. Припинена діяльність.

Діяльність, що припиняється, - призначена за єдиним планом для продажу відокремлювана частина банку як сукупність активів і зобов'язань або окремі активи такої частини банку, а також безпосереднє припинення (ліквідація) діяльності з надання послуг, що є суттєвою або географічно відокремлюваною та може бути відділена операційно з метою складання фінансової звітності.

Діяльність, що припиняється, визнається та оцінюється на першу, після події первісного розкриття, дату балансу.

У звітному періоді припиненої діяльності не було.

Примітка 1.16. Похідні фінансові інструменти.

Похідний фінансовий інструмент – фінансовий інструмент, розрахунки за яким провадитимуться у майбутньому, та вартість якого змінюється внаслідок відсоткової ставки, ціни котирування цінних паперів, валютного курсу, індексу цін, кредитного рейтингу (індексу) або інших змінних, що є базисними, а також який не потребує початкових інвестицій.

За станом на кінець дня 31 грудня 2011 року ПАТ "БАНК КІПРУ" не має похідних фінансових інструментів.

Банк не використовує похідні фінансові інструменти для цілей хеджування.

Примітка 1.17. Податок на прибуток.

Витрати з податку на прибуток включають поточні податкові витрати (поточний податок на прибуток) та відстрочені податкові витрати (відстрочений податок на прибуток).

Розрахунок та відображення відстрочених податкових зобов'язань та відстрочених податкових активів здійснюється Банком на підставі вимог Наказу Міністерства фінансів України від 28.12.2000 р. № 353 «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 17 «Податок на прибуток», Інструкції про порядок відображення в бухгалтерському обліку банками України поточних і відстрочених податкових активів та податкових зобов'язань, затвердженої Постановою Правління Національного банку України від 17.03.2009 р. № 140 та Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 12 «Податки на прибуток».

У першому кварталі 2011 року податок на прибуток ПАТ «БАНК КІПРУ» сплачував консолідовано за ставкою 25% і, відповідно, наданій до податкових органів «Декларації з податку на прибуток банку за 1 квартал 2011 року» прибуток склав 1589 тис.грн., а податок на прибуток склав 397 тис.грн.

Починаючи з другого кварталу 2011 року у зв'язку з набранням чинності Податковим кодексом України ставка податку змінилась на 23%.

З урахуванням того, що станом на 01.04.2011 р. розмір ставки податку складав 25%, починаючи з 01.04.2011 р. і до кінця року розмір ставки податку складав 23%, а уже починаючи з 01.01.2012 р. згідно чинного законодавства розмір ставки зменшився до величини 21%, Банком здійснено розрахунок податкових зобов'язань виходячи з величини 23%.

За період з другого по четвертий квартал 2011 року Банком отримано негативний результат – збитки в сумі 74444 тис.грн. З урахуванням результату 1 кварталу (прибуток 1589 тис.грн.) збитки склали 72855 тис.грн. і є наслідком формування резервів за кредитними операціями у відповідності до методики НБУ.

Виходячи з того, що розбіжностей між фінансовим і податковим обліками результатів діяльності є незначним та майже вся сума витрат Банку врахована у складі Декларації за 2011 рік і оскільки Банком

за звітний період отримано збитки, то витрат з поточного податку на прибуток не було, відстрочений податок на прибуток - 287 тис.грн., який склався за рахунок постійних різниць.

Оподаткований прибуток/збиток відрізняється від облікового наявністю постійних і тимчасових різниць, які виникають у зв'язку з різними підходами до оцінки та визнання доходів та витрат, активів, зобов'язань у бухгалтерському та податковому законодавстві.

Постійними податковими різницями Банк визнає податкові різниці, які виникають у звітному періоді та не анулюються в наступних звітних періодах. Постійні різниці між податковим та обліковим прибутками зумовлені тим, що окремі витрати і доходи включаються до розрахунку облікового прибутку (збитку), але не враховуються при визначенні податкового прибутку (збитку), або визнаються з метою оподаткування, але не визнаються у фінансових звітах. До постійних податкових різниць належать: суми доходів і витрат, які не включаються до складу доходів і витрат податкового обліку, але враховуються при визначенні облікового прибутку; суми доходів і витрат, які не включаються до складу доходів і витрат при визначенні облікового прибутку.

До постійних різниць Банк відносить витрати, які згідно чинного законодавства не відносяться податковому обліку до витрат.

Тимчасова різниця – це різниця між оцінкою активу або зобов'язання за даними бухгалтерського обліку та базою їх оподаткування. Тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню: доходи майбутніх періодів; різниця між залишковою вартістю виробничих основних засобів за даними податкового обліку та їх залишковою вартістю у фінансовому обліку; визнання та нарахування доходів, що здійснюються за позабалансовими рахунками, якщо такі доходи визнаються у податковому обліку; неамортизований дисконт за активними операціями, інвестиції, наявні для продажу та ін.

Тимчасові різниці, що підлягають оподаткуванню: різниця між залишковою вартістю основних засобів у бухгалтерському обліку та їх залишковою вартістю за даними податкового обліку; нараховані процентні доходи.

Тимчасові різниці представлені наступним чином

	(тис.грн.)	
	2011 рік	2010 рік
Тимчасові різниці, що підлягають оподаткуванню		
Різниця між залишковою вартістю ОЗ у фінансовому обліку та їх залишковою вартістю в податковому обліку	(12634)	(10168)
Нараховані процентні доходи, строк сплати яких не настав	-	(11816)
Доходи майбутніх періодів	(2309)	-
Всього тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню	(14943)	(21984)
Тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню		
Різниця між залишковою вартістю ОЗ у податковому обліку та їх залишковою вартістю у фінансовому обліку	43	44
Всього тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню	43	44

Сума відстроченого податкового зобов'язання розрахована як сума податку на прибуток, що буде сплачуватись у майбутніх періодах з тимчасових різниць, які підлягають оподаткуванню. Загальна сума таких різниць станом на кінець дня 31.12.2011 р. склала 14943 тис.грн, а на кінець дня 31.12.2010 р. – 21984 тис.грн.. Сума відстроченого податкового активу розрахована як сума податку на прибуток, що підлягає відшкодуванню у наступних періодах внаслідок тимчасової різниці і підлягає вирахуванню. Загальна сума таких різниць станом на кінець дня 31.12.2011 р. склала 43 тис.грн., а сума на кінець дня 31.12.2010 р. склала 44 тис.грн. Реалізація цих тимчасових різниць очікується в наступних звітних періодах в залежності від строку відшкодування або погашення відповідних активів та зобов'язань.

Узгодження між обліковим прибутком та оподаткованим прибутком

	(тис.грн.)	
	2011 рік	2010 рік
Обліковий прибуток	(82245)	3698
Витрати, які не визнаються у податковому обліку, але визнані у фінансовому обліку	19691	5752
Витрати, які визнаються у податковому обліку, але не відображені у фінансовому обліку	(37882)	(8792)
Доходи, які визнаються у податковому обліку, але не відображені у фінансовому обліку	28339	26236

Доходи, які не визнаються у податковому обліку, але визнані у фінансовому обліку	(1604)	(2076)
Амортизація основних засобів та НМА у фінансовому обліку	9235	5896
Амортизація основних засобів та НМА у податковому обліку	(8386)	(4748)
Прибуток до оподаткування	(72852)	25968

Суми податкових збитків і невикористаних податкових пільг, пов'язаних з невизнанням відстроченого податкового активу, на розрахунок не вплинули.

Банком не здійснювались фінансові інвестиції в дочірні та асоційовані компанії і, таким чином, на розрахунок відстроченого податкового зобов'язання впливу не мали.

Припинення діяльності у звітному періоді не було і тому витрат (доходу) з податку на прибуток не було.

Витрати з податку на прибуток відображені у Примітці 24 та у рядку 11 «Звіту про фінансові результати».

Відстрочені податкові зобов'язання відображені у рядку 15 звіту «Баланс» та у таблиці 24.1 примітки 24.

Примітка 1.18. Власні акції банку, викуплені в акціонерів.

Політику щодо викуплених в акціонерів власних акцій Банку згідно Статуту Банка визначає Рада Банку. Як правило акції викупаються за номінальною вартістю. У випадках купівлі чи продажу акцій власної емісії за ціною, відмінною від номінальної вартості, відхилення відображаються на рахунку емісійних різниць.

Облік акцій власної емісії здійснюється у відповідності з Інструкцією з бухгалтерського обліку операцій з цінними паперами в банках України, затвердженої постановою Правління НБУ 03.10.2005 р. № 358 (розділ VII).

У звітному періоді акції власної емісії викуплено на суму 6 тис.грн.

Примітка 1.19. Доходи та витрати.

Статті доходів і витрат враховуються та оцінюються в момент виникнення активів та зобов'язань або надання (отримання) послуг. Усі доходи і витрати, що відносяться до звітного періоду, відображаються у цьому ж періоді незалежно від того, коли були отримані або сплачені кошти. Витрати та доходи, пов'язані з цими витратами, визнаються у бухгалтерському обліку в одному звітному періоді. Також при оцінці зобов'язань і витрат чи активів і доходів Банк згідно принципу обачності уникає заниження або завищення оцінки відповідно.

Процентні доходи і витрати визнаються за рахунками процентних доходів і витрат за рахунками 6 та 7 класів із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

Ефективна ставка відсотка не застосовується Банком до фінансового інструменту зі строком користування до одного року.

До процентних доходів (витрат) належать:

- доходи (витрати) за коштами, розміщеними в інших банках;
- доходи (витрати) за кредитами та депозитами, в тому числі за цінними паперами;
- доходи у вигляді амортизації дисконту (премії).

Доходи та витрати обліковувались Банком відповідно до таких принципів:

- доходи та витрати обліковуються в періоді, до якого вони належать;
- отримані доходи, які належать до майбутніх періодів, обліковуються як відстрочені доходи;
- здійснені платежі та понесені витрати, які належать до майбутніх періодів, обліковуються як відстрочені витрати.

Для процентних доходів (витрат) Банком застосовувався метод нарахування.

Проценти визнаються у тому звітному періоді, до якого вони належать, та розраховуються, виходячи з бази їх нарахування та строку користування відповідним активом/зобов'язанням.

Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, у якому вони були здійснені.

До комісійних доходів (витрат) належать:

- комісії, що є невід'ємною частиною доходу (витрат) фінансового інструменту;
- комісії, що отримуються (сплачуються) під час надання послуг;
- комісії, що отримуються (сплачуються) після виконання певних дій.

Доходи (витрати) за одноразовими послугами за операціями з обміну валют, отримання чи надання консультацій та ін., визнавались без відображення за рахунками нарахованих доходів (витрат) у випадках, коли кошти отримувались чи сплачувались у звітному періоді, у якому послуги фактично надавались або отримувались.

Доходи (витрати) за безперервними послугами (наприклад, комісії за інформаційно-розрахункове обслуговування в системі електронних платежів, за послуги користування системою електронної пошти тощо) визнаються щомісяця протягом усього строку дії угоди про надання (отримання) послуг і відображені в обліку за принципом нарахування.

Доходи (витрати) за послугами, що надаються поетапно, визнаються після завершення кожного етапу операції протягом дії угоди про надання (отримання) послуг і відображаються в обліку за принципом нарахування.

Витрати на придбання та створення активу, які не можуть бути визнані активом, Банком визнаються витратами.

У разі наявності простроченої та безнадійної заборгованості за нарахованими доходами Банк формував спеціальні резерви у відповідній валюті за рахунок витрат згідно з вимогами нормативно-правових актів Національного банку України.

Проценти та прирівняні до них комісії обліковуються регулярно не рідше одного разу на місяць, незалежно від періодичності розрахунків, яка вказана в угодах з контрагентами.

Облік доходів і витрат Банк здійснював згідно з "Правилами бухгалтерського обліку доходів і витрат банків України", затверджених постановою Правління Національного банку України від 18 червня 2003 року № 255 (із змінами та доповненнями).

Для розрахунку процентних доходів (витрат) Банк використовував метод "Факт/Факт" (фактична кількість днів у місяці та році). При розрахунку відсотків за кредитними операціями враховувався перший день і не враховувався останній день договору. Дати початку та закінчення договору визначаються як дати валютування. Для депозитних операцій при розрахунку відсотків не враховувались перший день і день повернення коштів згідно депозитного договору і Цивільного Кодексу.

У «Звіті про фінансові результати» процентні доходи відносяться до статті "Процентні доходи" (рядок 1.1), яка заповнена на підставі даних Примітки 20.

Процентні витрати відображені в рядку 1.2 «Звіту про фінансові результати» та у Примітці 20.

Через відсутність дисконтних і купонних фінансових інструментів у Банку відсутні дисконтні та купонні доходи.

Комісійні доходи та витрати відображені в рядку 2 «Звіту про фінансові результати» і у Примітці 21.

Визнання доходів сумнівними щодо отримання здійснюється на підставі рішення Кредитно-інвестиційного комітету.

Примітка 1.20. Іноземна валюта.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в українську гривню за відповідними курсами обміну, які діють на дату балансу. Операції в іноземній валюті обліковуються за офіційним курсом обміну валют на дату проведення операції. Усі отримані прибутки та збитки, які виникли в результаті такого перерахування, включаються до складу чистого прибутку від операцій з іноземною валютою.

Активи та пасиви в іноземній валюті у звіті "Баланс" переоцінені в національну валюту за курсом Національного банку України на 31 грудня 2011 року:

Код валюти	Назва валюти	Офіційний курс
840	100 доларів США	798,9800
978	100 ЄВРО	1029,8053
826	100 англійських фунтів стерлінгів	1231,8245
643	10 російських рублів	2,4953

Переоцінка активів та пасивів здійснювалася протягом 2011 року при кожній зміні офіційного курсу Національного Банку України. Результати переоцінки активів та пасивів валютної позиції відображені в рядку 5 Звіту про фінансові результати.

Управління валютним ризиком здійснюється шляхом аналізу структури балансових та позабалансових статей, які підлягають переоцінці, визначення розривів між активами та пасивами в розрізі валют, контролю за дотриманням встановлених нормативів відкритих валютних позицій.

Примітка 1.21. Взаємозалік статей активів та зобов'язань.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, а в балансі відображається згорнутий залишок, якщо Банк має юридичне право здійснювати залік відображених в балансі сум, та має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно. При обліку передачі фінансового активу, яка не веде до припинення визнання такого активу, Банк не згортає переданий актив та пов'язане з ним зобов'язання.

Взаємозалік активів та зобов'язань як у бухгалтерському обліку, так і у фінансовій звітності банк не здійснював.

Примітка 1.22. Звітність за сегментами.

Сегмент діяльності – це компонент бізнесу Банку, який можна відокремити і який надає визначені послуги. Йому притаманні ризики та прибутковість, що різняться від інших сегментів діяльності.

Виходячи з стратегічних напрямків розвитку та поставлених перед Банком цілей та необхідності глибокого порівняльного аналізу їх розвитку, розробки правильного підходу до їх оцінки і досягнень, визначаються сегменти на основі власної внутрішньої організаційної структури та системи внутрішньої звітності. На даному етапі розвитку сегментами Банку є послуги корпоративним клієнтам, послуги фізичним особам, інвестиційна банківська діяльність та інші операції.

Доходами звітного сегмента є дохід, який безпосередньо відноситься до сегмента, та відповідна частина доходу Банку, що може бути віднесена до сегмента від зовнішньої діяльності або від операцій між іншими сегментами в межах одного банку.

Витратами звітного сегмента є витрати, пов'язані з основною діяльністю сегмента, що безпосередньо відносяться до нього, та відповідна частина витрат, що можуть бути обґрунтовано віднесені до сегмента, включаючи витрати від зовнішньої діяльності, та витрати, пов'язані з операціями з іншими сегментами в межах одного банку. Витрати за сегментом не включають:

- витрати на сплату податку на прибуток;

- загальні адміністративні витрати, витрати головного банку та інші витрати, які виникають на рівні Банку і відносяться до банку в цілому. Проте, якщо витрати на рівні Банку пов'язані лише з одним сегментом, то такі витрати є витратами сегмента (якщо вони пов'язані з операційною діяльністю сегмента і їх можна прямо віднести до сегмента або обґрунтовано розподілити на нього).

Результат за сегментом - це дохід за сегментом мінус витрати за сегментом.

Активами звітного сегмента визнаються активи, які використовуються для виконання звичайної діяльності і безпосередньо стосуються цього сегмента.

Якщо результат сегмента включає дохід за відсотками або дохід від дивідендів, активи сегмента включають відповідну дебіторську заборгованість, кредити, інвестиції або інші активи, що генерують дохід.

Якщо певна стаття амортизації включається до витрат сегмента, відповідний актив теж має включатися до активів сегмента.

Активи сегмента не включають активи з податку на прибуток.

Активи сегмента визначаються після вирахування відповідних оцінювальних резервів, які регулюють оцінку об'єкта в балансі Банку.

Активи сегмента включають інвестиції, облік яких ведеться за методом участі в капіталі, тільки якщо прибуток або збиток від таких інвестицій включаються до доходу сегмента.

Зобов'язання сегмента - це зобов'язання, що виникають від звичайної діяльності сегмента і або безпосередньо відносяться до сегмента, або можуть бути віднесені до сегмента шляхом пропорційного розподілу.

Якщо результат сегмента включає витрати на відсотки, то зобов'язання сегмента включають відповідні зобов'язання, на які нараховуються відсотки.

Примітка 1.23. Ефект змін в обліковій політиці та виправлення суттєвих помилок.

В 2011 році зміни до Положення про облікову політику банком вносились у зв'язку з набранням з 01.04.2011 року чинності Податковим кодексом України. Зміни стосувались порядку обліку основних засобів і норм амортизації таких основних засобів.

Коригування суттєвих помилок через їх відсутність не було.

Примітка 2. Економічне середовище, в умовах якого банк здійснює свою діяльність.

В Україні відбуваються політичні та економічні зміни, які впливали та можуть продовжувати впливати на діяльність суб'єктів, які працюють в цих умовах. Внаслідок цього здійснення операцій в Україні пов'язано з ризиками, які не є характерними для інших ринків. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку керівництва щодо можливого впливу умов здійснення діяльності в Україні на операції та фінансовий стан Банку. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятись від цих оцінок.

Банк здійснює свою діяльність у галузі, для якої не характерні суттєві коливання операційних доходів за сезонними або циклічними причинами протягом фінансового року.

Примітка 3. Перехід на нові та переглянуті стандарти та тлумачення, що забезпечують контекст, у якому слід читати стандарти.

У звітному році Банк використовував всі нові та переглянуті стандарти та інші нормативно-правові акти, пов'язані зі змінами законодавчої та нормативної бази щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності банків в Україні, які відносяться до його операцій і які набули чинності при складанні звітності за період, який почався з 1 січня 2011 року.

Протягом 2011 року Банком було враховано вплив дії нових і змінених стандартів, нормативно-правових актів та внесено відповідні доповнення в облікову політику Банку, яка використовувалась для відображення даних поточного та попередніх років.

В 2011 році зміни до облікової політики Банку вносились в частині обліку основних засобів, що пов'язано із набранням чинності Податковим кодексом України.

В даний час керівництво Банку оцінює можливий ефект від використання інших стандартів та нормативно-правових актів, що набудуть чинності в майбутніх звітних періодах, та суттєвість їх впливу на фінансову звітність Банку.

Станом на 31 грудня 2011 року Банк ще не прийняв Міжнародні стандарти фінансової звітності (надалі – «МСФЗ»), раніше – Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (надалі – „МСБО”) як основу подання фінансової звітності за 2011 рік. Дана фінансова звітність була підготовлена у відповідності до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку України та чинного законодавства.

Але, враховуючи той факт, що найближчим часом українські банки здійснюватимуть перехід на МСФЗ та їх прийняття як основу представлення фінансової звітності, Банк, протягом 2011 року, вже використовує основні елементи обліку за МСФЗ та МСБО, викладені в наступних стандартах:

- МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації»
- МСБО 1 «Подання фінансових звітів»
- МСБО 2 «Запаси»
- МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів»
- МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»
- МСБО 10 «Події після дати балансу»
- МСБО 12 «Податки на прибуток»
- МСБО 14 «Операційні сегменти»
- МСБО 16 «Основні засоби»
- МСБО 17 «Оренда»
- МСБО 18 «Дохід»
- МСБО 19 «Виплати працівникам»
- МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів»
- МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін»
- МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції»
- МСБО 32 «Фінансові інструменти: розкриття та подання»
- МСБО 33 «Прибуток на акцію»
- МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність»
- МСБО 36 «Зменшення корисності активів»
- МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»
- МСБО 38 «Нематеріальні активи»
- МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»

- МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість»

Враховуючи те, що Банк ще не прийняв Міжнародні стандарти фінансової звітності як основу представлення фінансової звітності станом на 31 грудня 2011 року, відсутня потреба в узгодженні власного капіталу та прибутку або збитків у фінансовій звітності за попередні періоди з власним капіталом та прибутками або збитками, розрахованими за МСФЗ.

Запровадження нових або переглянутих стандартів та тлумачень

Окремі нові МСФЗ набули чинності та стали обов'язковими до застосування Банком з 1 січня 2011 року:

I. Удосконалення Міжнародних стандартів фінансової звітності (опубліковані у травні 2008 року).

1. У 2007 році Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку прийняла рішення про реалізацію річного проекту з удосконалення МСФЗ як методу, що дозволяє вносити необхідні, але не термінові зміни до діючих Міжнародних стандартів фінансової звітності. Зміни, що були опубліковані у травні 2008 року, є поєднанням змін по суті та роз'яснень і виправлень термінології різних стандартів. Зміни по суті стосуються наступного: класифікація статей, що утримуються для продажу, відповідно до МСФЗ 5 у разі втрати контролю над дочірньою компанією; можливість віднесення фінансових інструментів, що утримуються для торгівлі, до категорії довгострокових відповідно до МСБО 1; облік продажу активів за МСБО 16, які раніше утримувались для отримання орендного доходу, та класифікація відповідних грошових потоків за МСБО 7 як грошових потоків від операційної діяльності; роз'яснення, що стосується визначення скорочення пенсійного плану за МСБО 19; облік урядових кредитів, виданих за нижчими за ринкові процентними ставками, відповідно до МСБО 20; приведення визначення витрат за позиками у МСБО 23 у відповідність методу ефективної процентної ставки; роз'яснення обліку дочірніх компаній, які утримуються для продажу, відповідно до МСБО 27 та МСФЗ 5; зменшення обсягу вимог щодо розкриття інформації про асоційовані компанії та спільні підприємства відповідно до МСБО 28 та МСБО 31; збільшення обсягу інформації, яку необхідно розкривати відповідно до вимог МСБО 36; роз'яснення обліку витрат на рекламу відповідно до МСБО 38; зміна визначення категорії фінансових інструментів, що обліковуються за справедливою вартістю з віднесенням її змін на фінансовий результат, для приведення його у відповідність принципам обліку хеджування за МСБО 39; визначення облікового підходу до інвестиційної нерухомості, що знаходиться на етапі будівництва, відповідно до МСБО 40; та скорочення обмежень щодо способу визначення справедливої вартості біологічних активів відповідно до МСБО 41. Інші зміни, внесені до МСБО 8, 10, 18, 20, 29, 34, 40, 41 та МСФЗ 7, - це виключно зміни термінології або редакторські зміни, які, на думку РМСБО, взагалі не матимуть впливу на бухгалтерський облік або матимуть мінімальний вплив. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

2. Удосконалення розкриття інформації про фінансові інструменти – Зміна МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» (опублікована у березні 2009 року; застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2010 року або після цієї дати). Ці зміни є складовою цілеспрямованих заходів РМСБО у відповідь на фінансову кризу та враховують висновки «Великої двадцятки» (G20), спрямовані на підвищення прозорості та вдосконалення принципів бухгалтерського обліку. Ці вдосконалення також відображають результати обговорень Консультативної групи експертів РМСБО щодо оцінки та розкриття інформації про справедливую вартість фінансових інструментів за відсутності активних ринків. Керівництво Банку наразі оцінює вплив цього зміненого стандарту на його фінансову звітність для цілей звітування станом на кінець року. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

3. МСБО 1 «Подання фінансової звітності» (переглянуто у вересні 2007 року, застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2010 року або після цієї дати). Основна зміна МСБО 1 – це заміна звіту про фінансові результати звітом про сукупні прибутки та збитки, в якому повинні також відображатися всі зміни у капіталі підприємства, які не пов'язані із операціями з акціонерами, такі як переоцінка фінансових активів для подальшого продажу. Як альтернативний варіант, підприємствам дозволяється подавати два звіти: окремий звіт про фінансові результати та звіт про сукупні прибутки та збитки. Крім того, переглянутий МСБО 1 вводить вимогу подавати у річній фінансовій звітності звіт про фінансовий стан на початок найбільш раннього порівняльного періоду у кожному випадку, коли підприємство трансформує порівняльні показники в результаті рекласифікації, змін в обліковій політиці або виправлення помилок. Переглянутий МСБО 1 має вплив на подання фінансової звітності Банку, але не має впливу на визнання та

оцінку конкретних операцій та залишків за цими операціями. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

4. МСФЗ 8 «Операційні сегменти» (застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2010 року або після цієї дати). МСФЗ 8 застосовується до суб'єктів господарювання, боргові інструменти або інструменти капіталу, яких купуються та продаються на відкритому ринку, а також до тих, які подають або планують подати фінансову звітність регулюючим органам у зв'язку з розміщенням інструментів будь-якого класу на відкритому ринку. МСФЗ 8 вимагає надавати фінансову та описову інформацію про сегменти, в яких суб'єкт господарювання здійснює свою діяльність, та визначає, яким чином він має надавати таку інформацію. Інформація про операційні сегменти розкривається у звітності відповідно до принципу, що використовується для підготовки внутрішньої звітності, яка подається органу, відповідальному за прийняття операційних рішень. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

Інші стандарти та тлумачення:

Умови надання та анулювання прав на акції — Зміна МСФЗ 2 «Виплати на основі акцій» (випущена у січні 2008 року; застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2010 року або після цієї дати);

Тлумачення IFRIC 13 «Програми заохочення клієнтів» (випущене у червні 2007 року; застосовується до річних періодів, які починаються з 1 липня 2008 року або після цієї дати);

Тлумачення IFRIC 15 «Договори на будівництво об'єктів нерухомості» (застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2009 року або після цієї дати);

Тлумачення IFRIC 16 «Інструменти хеджування чистої інвестиції у закордонну діяльність» (застосовується до річних періодів, які починаються з 1 жовтня 2008 року або після цієї дати);

МСБО 23 «Витрати на позикові кошти» (переглянутий у березні 2007 року) (застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2009 року або після цієї дати);

МСБО 32 та зміна МСБО 1 «Фінансові інструменти з правом погашення та зобов'язання, що виникають при ліквідації» (застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2009 року або після цієї дати);

Вартість інвестиції у дочірню компанію, спільно контролюване підприємство та асоційовану компанію — МСФЗ 1 та зміна МСБО 27 (застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2009 року або після цієї дати). Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

Нові положення бухгалтерського обліку.

Були опубліковані окремі нові стандарти та тлумачення, що будуть обов'язковими для застосування Банком в річних облікових періодах, починаючи з 1 січня 2011 року та після цієї дати.

МСБО 27 «Консолідована та окрема фінансова звітність» (переглянутий у січні 2008 року; застосовується до річних періодів, які починаються з 1 липня 2010 року або після цієї дати). Відповідно до вимог переглянутого МСБО 27, загальна сума усіх видів доходів суб'єкту господарської діяльності має відноситися до власників материнської компанії та неконтролюючих учасників (раніше – «частка меншості»), навіть якщо внаслідок цього у неконтролюючих учасників виникає збиток. Існуючий стандарт у більшості випадків вимагає, щоб збитки, що перевищують частку неконтролюючих учасників, відносилися до власників материнської компанії. Крім того, у переглянутому МСБО 27 також вказано, що зміни частки власності материнської компанії у дочірній компанії, що не призводять до втрати контролю, слід визнавати як операції з капіталом. У стандарті також описаний метод оцінки прибутку або збитку, що виникає в результаті втрати контролю над дочірньою компанією. Будь-яку інвестицію, що зберігається у колишній дочірній компанії, слід оцінювати за справедливою вартістю на дату втрати контролю. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

МСФЗ 3 «Об'єднання компаній» (переглянутий у січні 2008 року; застосовується до операцій з об'єднання компаній, в яких дата придбання відноситься до першого річного фінансового періоду, який починається 1 липня 2009 року або після цієї дати). Переглянутий МСФЗ 3 надає суб'єктам господарської діяльності право вибору стосовно оцінки часток неконтролюючих учасників – або за методом, що описаний в існуючому МСФЗ 3 (пропорційна частка покупця в чистих активах, що можуть бути визначені), або за справедливою вартістю. У зміненому МСФЗ 3 детальніше описані принципи обліку операції з об'єднання компаній за методом придбання. Крім того, була скасована вимога оцінювати за справедливою вартістю кожний актив та кожне зобов'язання на кожному етапі операції поетапного придбання, для того щоб визначити частку гудвілу. Натомість гудвіл оцінюватиметься як різниця на дату придбання між справедливою вартістю інвестиції у компанію, що існувала до придбання, переданою винагородою та придбаними чистими активами. Витрати, пов'язані з операцією з придбання,

відображаються окремо від вартості об'єднання компаній, відповідно, визнаються у складі витрат, а не у складі гудвілу. На дату придбання покупець зобов'язаний визнавати зобов'язання, пов'язане з сумою умовної винагороди за компанію, яку він купує. Зміни справедливої вартості такого зобов'язання після дати придбання визнаються у відповідних випадках згідно з іншими чинними МСФЗ, а не за допомогою коригування гудвілу. Сфера застосування переглянутого МСФЗ поширюється тепер на об'єднання компаній за участю лише спільних підприємств та на об'єднання компаній винятково шляхом укладення договору. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

Удосконалення Міжнародних стандартів фінансової звітності (опубліковані у квітні 2009 року; зміни МСФЗ 2, МСБО 38, тлумачення IFRIC 9 та тлумачення IFRIC 16 застосовуються до річних періодів, які починаються з 1 липня 2009 року або після цієї дати; зміни МСФЗ 5, МСФЗ 8, МСБО 1, МСБО 7, МСБО 17, МСБО 36 та МСБО 39 застосовуються до річних періодів, які починаються з 1 січня 2010 року або після цієї дати). Ці вдосконалення являють собою поєднання змін по суті та роз'яснень таких стандартів та тлумачень: роз'яснення, що на внески підприємств в операції під спільним контролем та створення спільних підприємств не поширюється сфера застосування МСФЗ 2; роз'яснення вимог до розкриття інформації згідно з МСФЗ 5 та іншими стандартами стосовно необоротних активів (або ліквідаційних груп), віднесених до категорії активів, що утримуються для продажу, або припиненої діяльності; вимоги розкривати у звітності інформацію про загальну оцінку активів та зобов'язань для кожного звітного сегмента згідно з МСФЗ 8, лише якщо інформація про такі суми регулярно надається особам або органам, відповідальним за прийняття операційних рішень; зміна МСБО 1, що дозволяє відносити деякі зобов'язання, розрахунок за якими здійснюється власними дольовими інструментами суб'єкта господарювання, до категорії довгострокових; зміна МСБО 7, згідно з якою лише ті активи, що призводять до виникнення активу, можуть бути віднесені до категорії інвестиційної діяльності; дозвіл відносити деякі довгострокові договори оренди землі до категорії фінансової оренди відповідно до МСБО 17 навіть без передачі права власності на землю по закінченні строку оренди; надання додаткових рекомендацій в МСБО 18 для визначення того факту, чи виступає суб'єкт господарювання принципалом чи агентом; роз'яснення в МСБО 36, що одиниця, яка генерує грошові потоки, не може бути більше операційного сегмента до об'єднання; доповнення МСБО 38, що стосується оцінки справедливої вартості нематеріальних активів, придбаних у ході операції з об'єднання компаній; зміна МСБО 39, яка (i) включає до сфери застосування цього стандарту опціонні контракти, які можуть призвести до об'єднання бізнесу, (ii) роз'яснює період рекласифікації прибутку або збитків від інструментів, які хеджують грошові потоки, з категорії капіталу до фінансового результату, (iii) визначає, що можливість дострокового погашення тісно пов'язана з основним договором, якщо після використання цієї можливості позичальник компенсує кредиторі економічні збитки; зміна тлумачення IFRIC 9, яка визначає, що до сфери застосування цього тлумачення не входять похідні інструменти, вбудовані у договори, придбані в ході операцій під спільним контролем, а також утворення спільних підприємств; а також вилучення з тлумачення IFRIC 16 обмеження, яке забороняє володіти інструментом хеджування закордонній діяльності, стосовно якої здійснюється хеджування. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності (переглянутий у липні 2009 року; застосовується до річних періодів, які починаються з 1 січня 2010 року або після цієї дати, проте дозволяється дострокове застосування). Ці зміни застосовуються до ретроспективного застосування МСФЗ у конкретних ситуаціях та мають на меті забезпечити відсутність у підприємств, які знаходяться у процесі переходу на облік за МСФЗ, недоцільних витрат грошових або трудових ресурсів. Зміни МСФЗ 1 звільняють суб'єкти господарювання, які повністю ведуть облік за первісною вартістю, від ретроспективного застосування МСФЗ для обліку нафтогазових активів, а також звільняють суб'єкти господарювання, які вже мають укладені лізингові контракти, від перегляду класифікації цих контрактів відповідно до Тлумачення IFRIC 4 «Визначення наявності оренди у договорі» у випадку, якщо застосування національних стандартів бухгалтерського обліку дозволяло отримати однаковий результат. Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

Статті, що відповідають критеріям обліку хеджування — зміна МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» (застосовується ретроспективно до річних періодів, які починаються з 1 липня 2009 року або після цієї дати; дозволяється дострокове застосування). Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

Тлумачення IFRIC 17 «Розподіл негрошових активів власникам» (застосовується до річних періодів, які починаються з 1 липня 2009 року або після цієї дати). Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу.

Тлумачення IFRIC 18 «Передача активів клієнтами» (застосовується до операцій з передачі активів, здійснених з 1 липня 2009 року або після цієї дати). Управлінський персонал Банку не здійснював розрахунку впливу у звітному періоді.